

Sveto telo Isusovo

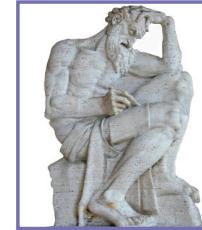
O blaženo sveto telo, sveto telo Isusovo, ko se rodi za ves narod čovičanski.
 Poslal me je otec med vas, da ja primim muku za vas I boli vele ljute,
 Da otkupim svin kršćanon duše.
 Na križ driva prošala jesi, trudnu muku trpila jesi,
 Razbojniku prostila jesi, Lazaru izličila jesi, a Mariju uslišala jesi.
 Kad Marija na grob legaše, milo plakaše, milo uzdihovaše,
 Križ rukama obujmaše, suzami ga zalivaše,
 S kosama ga otiraše i još Marija govoraše:
 Ki bi ovu svetu molitvicu govorela 40 dan korizmenih,
 Ona bi njega znela z ljutoga ognja, z vječnoga pekla,
 Ona bi njemu dala pokoj vjekoviti, ki je njoj dal Otec i Sin i Duh Sveti.
 Sveto Trostvo Božje. Amen

Večernja molitva

Homo spat, Boga zvat i Mariju milovat.
 Marija je Božja mat, svih nas oće na plač zvat,
 Svih kršćani na plač zove, jednoj majci tugi plove.
 Vi pošteni redovnici, Isusovi nasljednici,
 Sad u zvoni ne zvonite, već u deski škrebećite.
 Ivan hodi zvanka grada iščuć Krista mlada.
 Diva sidi izvan grada čekajući Sina draga.
 Če tu sidiš ti Gospoje, če ne plače srce tvoje?
 Zač će plakat bez potribe, bez potribe ijedine.

Potriba ti je Gospe plakat, Židovi ti Sina jehu,
 Na drivo križa ga propehu.
 Njega biju palicami i s oružjem vele dosti
 i s kamenjem bez milosti.
 Nato Diva niš ne reče nego sestri Mandi teče,
 Ajme meni, sestro Mande, če mi Ivan sada reče,
 Kroz srce mi mač proteče.
 Sucimo mi belo ruho, obucimo crno ruho,
 I mi homo pred Pilata, pred njegove vele vrata.
 Pilat neće krutan biti, da nam neće otvoriti.
 Oj Pilate, krivi brate, če si napil na pinezi,
 Če nisi rekeli meni ili kojoj drugoj ženi,
 Sve bi svoje preprodala za otkupit Sina draga.
 Nato Pilat niš ne reče, već se malo ko naruga,
 Nato Divi pade veća tuga.
 Pala Diva podno križa, više mrtva nego živa.
 Podajte njoj tužnoj skale da ottere Sinu rane, Sinu rane sve krvave.
 Podaj Majko i nama gršnicima s tobom suze livat i tvog Sina oplakivat.
 O Isuse budi hvaljen u sve viki vikov. Amen.

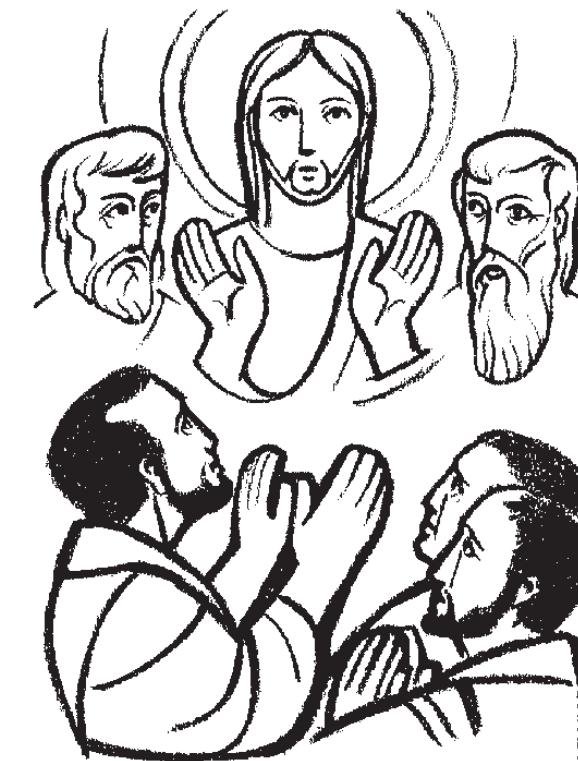

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

II. NEDJ. KORIZME, 28.II.2010.

Broj: 3(147)

Iz današnjeg evanđelja:

**Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva
 čovjeka koji stajahu uza nj...**

"Učitelju, dobro nam je ovdje biti."

PREOBRAŽENJE

O Isusovu Preobraženju na gori Taboru pred trojicom učenika govore tri evanđelista: Matej, Marko i Luka. Ove se godine u misi čita Lukin izvještaj.

Pred ovim odlomkom Evanđelja nekako se čudno osjećam, gotovo nevoljko. Nekako kao kad gledam u svjetlo pa ne vidim ništa. Teško mi je sve te elemente povezati, složiti neku cjelinu.

Ipak, izložen nekako tom svjetlu pokušavam razmišljati.

Isus se preobražava za vrijeme molitve. Oko njega se stvara sasvim nova okolina, novi svijet. On komunicira s Velikanima iz povijesti spasenja. Sigurno ne slučajno baš s ovom dvojicom. Trebalo bi mi znati više o tome što su ova dvojica tipološki značila Židovima. Tema razgovora je "Izlazak" - Pasha. Zemaljskim svjedocima toga događaja, trojici apostola, se spava. Zašto? Nemačko nikakvih podataka u Evanđelju o tome što bi mogao biti razlog te njihove pospanosti. Uglavnom dobivamo dvije grupe, dvije trojke: jednu u stanju preobraženosti, drugu u stanju sna, spavanja. Stječe se dojam da ovi drugi s onim prvima u većem dijelu događaja nemaju nikakve veze. Tek, kad se probudiše "ugledaše njegovu slavu". Ali se onda odmah ta prva trojka počinje razilaziti. Petar, koji je uspio makar na čas osjetiti ljepotu trenutka, kao da bi htio zaustaviti vrijeme. Nudi i konkretno rješenje: 'Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice, svakome od vas po jednu...' Očito je izvan pameti jedno i drugo jer on ni "ne zna što govori", pripominje pažljivo sv. Luka.

Veoma je poučna ova situacija za svakoga vjernika. Bog nam naime ponekad daje da osjetimo ljepotu njegove prisutnosti i blizine. On i samo On uvijek zna i kome i zašto daruje to prekrasno iskustvo. Doživimo li ga, u nama se odmah javlja "Petrov refleks": osjetivši ljepotu tog trenutka željni bismo ga zadržati, željni bismo da tako ostane. No to se nikad ne događa i Bog zna da nam to ne smije dopustiti. Kad bi to dozvolio mi bismo ga "zatvorili" u taj trenutak i mislili da ga sad konačno znamo, da ga poznajemo, zaboravivši da "što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječe ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube." (1 Kor 3,9). Bog se ne da zatvoriti ni u jedno ljudsko iskustvo, on je uvijek neizmjerno veći... Vrlo je važno ovo uvijek držati na pameti.

A onda, kad se probudiše, počinje drugi čin ove bremenite "drame" u kojem je svijesno prisutna i ova do sada spavajuća trojka. Oblak, znak prisutnosti Božje, tako često uočljiv u Bibliji Staroga Zavjeta, gdje On "govori iz oblaka" i sl., obavija i njih. Njihova je reakcija: strah. Glas iz oblaka je jasan, nedvosmislen; oni su ga možda već čuli pred par godina uz rijeku Jordan, kada je njihov Učitelj sišao u vodu da ga Ivan krsti. "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!"

Njihov dojam, njihova reakcija...??

Mora da su pogodjeni negdje duboko jer šute, onih dana se o tome ne govorи. Čini se da to govorи za to da je to iskustvo doista izvanredno, ne samo po svojoj pojavnoj dimenziji, nego i po kvaliteti doživljaja, koji je - probivši obruče svijesti - obilježio i one dijelove bića kojima govor nije vlastiti način izražavanja. Uostalom oni su događaju Preobraženja bili izloženi i dok su spavalii. To u najmanju ruku mora značiti, da su njihovi mehanizmi obrane i otpora bili bitno reducirani za to vrijeme, ako ne i eliminirani. Tako ih je

događaj mogao prožeti do dna. Tek u drugom dijelu, nakon što su se probudili, bila je angažirana i njihova svijest.

Zato šutnja nad tim događajem (ili pred njim, kada ga dovedemo u svijest) zapravo i ne čudi. A što bi se uopće moglo reći?

Možda je ovo jedan od događaja iz Isusova života (tipičan za tu vrstu) koji nam jednostavno ne dozvoljava nad njime puno filozofirati.

Možda je sve što možemo, ili najbolje što možemo: izložiti se njegovu "zračenju"!!

NR

KORIZMENE MOLITVE

"Nekada nije bilo televizije. Skupili bismo se cela fameja okolo ognjišća i zajedno molili" - pripovjeda **Marija Volarić** (89) iz Čofrove 94.

Zabilježili smo nekoliko "molitava" kojih se ona sjeća, a koje su se u pravilu molile u korizmi, pa su se zvale "korizmene molitve". Ovdje su one navedene kako ih je ona govorila, bez zahvata u tekst. Prenosile su se iz koljena u koljeno, pa je - kako se to već događa - došlo i do nekih promjena koje nam danas nisu sasvim jasne. Želimo ih prenijeti baš takve kakve su ostale u sjećanju starijih ljudi.

Marija od Anjela Gabrijela

Marija od anjela Gabrijela pozdravljena, puna svake milosti
Službenica Božja, Mati Isukrstova, cesarica nebeska, kraljica anjelska,
Gospojo sveta, zvezdo morska, slava svetih, radost savršenih kršćan.
Čašćena veseljem, divica mladenca Oca Boga komora svetoga Duha,
Svetih divic, ufanje grešnika, utočišće milosrdja, put spasenja,
Slava nebeska, vrata rajska.
Gospojo mila i pretiha,
Preporučam vam duše naše, telo naše,
Duše naših roditelj, otac, mater, brat, sestar
I svih pravovjernih kršćan. Amen.